

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Impius Infelix

Texier, Claude

Augustae Vindelicorum [u.a.], 1695

3. Deus destruit falsum honorem, & consundit superbiam impii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45950)

suam super thronum Ægypti elevationem : Idcirco, *omnis potentia*, innuit D. Ambrosii glossa, modo debito in se spectata, *somnium est, non veritas.*

Quamdiu somnum capitis in sinu cujusdam fraudulentæ prosperitatis, vobis imaginamini, esse bonum magno perè æstimandum, sed mox, ac mors importuna occultè irrepit, vobis somnum excutit, oculos aperit, dum claudere cogitat, experiemini, vos aliis majores non esse. *Evigilas, & magnitudo recessit.*

Quòd si ita sit, an non talis Christianus in suo honore maledictus est : cum ad regnandum cum Deo, & ad possidenda in hac etiam vitâ omnia jura regni cœlestis, per gratiam creatus, se abjiciat ad viles adeò quisquilias, suam quærat oblectationem, ut S. S. exprimit in stipulis, spuma, fumo, mendaciis unius momentanei somni ?

Nec solùm Deus per hoc primum aversionis odium maledicit impio in suo honore, permittendo, ut ipse propriâ malitiâ excecatus destruat, & annihilat, omnem, quam sperare potuisset, gloriæ essentialis atq; accidentalis segetem. Sed per odium inimicitia, quo in illum fertur, positivè insuper cooperatur ad destructionem & everfionem omnis falsi honoris in peccatore. Quod tertium meum punctum est.

Deo satis non erat decreto inviolabili sancire, quòd omnes arrogantes in altum se erigentes deprimere velit : *Omnis, qui se exultat, humiliabitur* : nec satis, implacabile, quod adversus superbiam conciperet, odium nobis declarasse censuit, etiamsi per totius scripturæ decursum persequeretur superbos, nisi peculiari vinculo, & quidem per interpositam sui juramenti majestatem, ad idem se obligasset apud Prophetam Amos : *Juravit Dominus Deus in* Amos 6, 3.

III.

Punctum.

Luc. 14-11.

Amos 6, 3.

L 2

anima

- e. 8. 5. *anima sua, dicit Dominus exercituum: detestor ego superbiam Jacob. . . si oblitus fuero usq; ad finem omnia opera eorum. Jurare in anima sua, penes Deum idem valet, ac per necessitatē suæ essentiæ, per immutabilitatem suæ vitæ, per virtutem suæ potentiæ, & invariabilem veritatem suam, (hæc innuit vocabulum animæ) se execrari superbos, qui gloriam propriam quærent cum dispendio honoris Divini, qui iniquitatem adhibent veluti currum ad seipfos in sublime evehendos, prout de iis Propheta differit: *Vae, qui trahitis iniquitatem in funiculis vanitatis, & quasi vinculum plaustræ iniquitatem, quibus juravit, quod flagitiorum ab ipsis patrum nunquam oblivisci, sed rigidè ulcisci velit.**
- Isa. 5. 18. *Quid ergo impius post toties iteratas & quidem juramento firmatas Dei comminationes aliud expectare debet, præter infamiam & confusionem? Confusi sunt, quoniam*
- Psal. 52. 6. *Deus sprevit eos, vaticinatur Psaltes; Deum spreverunt; in quo deliquerunt, in eo pariter puniti: nam & ipsi à Deo sprete, consequenter item coram hominibus confusi sunt.*

Politicus ille, qui Religionem inter meras Cæremonias collocabat, spiritum habens præ excessu ambitionis suæ vertiginosum, tot, tantisq; se involvit noxis in administratione suorum negotiorum, ut omnibus in mundo prope sit ludibrio, & ipse propterea in ruborem se dare compellatur. Temerarius hic juvenis & semi-atheus, qui per suas nequitias æstimationem sibi conciliare audebat, adèd sensibiles incurrit contumelias, seq; in fortunarum suarum jacturâ eò delapsus vidit, ut ipse fateretur, omnem omnino honorem suum deperditum, interiisse: *Confusi sunt, quoniam Deus sprevit eos.* Domicella ista mundani fastus idolum, cujus non aliæ cogitationes occupabantur animum, quàm ut oculos hominum pasceret, latus suum
nume-

numerosâ adulatorum sibi deserventium turmâ stiparet, justo Dei judicio in linguam detractoriam incidit, quæ ejus famam coram hominibus denigravit, infamem, exosam omnibus reddidit.

Alia, quæ in virtuosis actibus se exercendi, horrorem concipiebat, nè passim ut devotula traducatur, ac derideatur, de factò jam dieteriis proscinditur, famæ perditæ notatur stigmatè, & ipsius exorbitantiæ materiam subministrant publicis cœtuum colloquiis. *Confusi sunt.* Uno verbo, quicunq; impiorum æternitatem contemptui habentes, unicè laborabant, quomodo se spectabiles mundo redderent, plausum ferrent, se deceptos deprehenderunt, Deus est, ut cum Spiritu S. in Proverbiis loquar, causa, quòd *nomen impiorum putrescat*, ipse exsiccat radicem honoris imaginarii ipsorum, & delet memoriam illorum in perpetuum, sicut præfagiit Sapiens in Ecclesiastico. Prov. 10. 7.

Quantùm vis ejuscemodi comminationes iræ Divinæ contra impium, superbum latæ, durante vitæ ipsius spatio non complerentur, nõnne tamen maledictio ejus admodum notabilis esset, et si in actum non redigeretur, præterquam in mortis hora: *Ecce ego ad te superbe, dicit Dominus Deus exercituum; quia venit dies tuus, tempus visitationis tue, dies extremæ confusionis, æternæ condemnationis. Confusi sunt in sempiternum.* Jerem. 50. 31.

Ah! quid nobis proderit, nos duxisse vitam cunctis mortalibus probatam, si moriamur in solius Dei reprobatione? quid juvabit implèsse historias, annales cumulasse nostris illustribus actis, si nomen nostrum sit expunctum è libro vitæ? quod captabimus emolumentum, si fama nostra per universas Europæ nationes percrebruerit, Deus verò in hora mortis enuntiet de nobis: *nescio vos?* quid præ-

præstabit, comparuisse cum splendido & magnifico apparatu supra mundi istius proscenium; si Deus nos tandem exuat omnibus his falsis ornamentis, nudos sepeliat in tenebrosis inferorum ergastulis? *Confusi sunt.*

Vos ô superbi damnati, nunc confusi, capita aliquando coronata, Majestates humanæ, in mundo olim adoratæ, at modò fabula & lusus dæmonum, loquimini, vos ego adjuro, voces vestras è medio flammaram infernalium sustollite, meos Auditores instruite; indicite nobis, quoniam sunt in præsentis statu conceptus vestri, qualia formatis judicia modò circa eminentium dignitatum culmina, illustrium officiorum functiones in sæculo? quibus nominibus compellatis sceptrâ, coronas, regnorum gubernationes? Vocatis nunc umbras, fumos, mendacia, infantium crepundia; *Transierunt omnia illa tanquam umbra quid nobis profuit superbia, aut divitiarum jactantia quid contulit nobis?* nihil, siquidem Deus contra nos irritatus infamem damnatorum characterem frontibus nostris incidit, & æternæ confusionis ignominiam nos cooperuit. Hoc est complementum comminationis Divinæ per Jeremiam Prophetam promulgatæ: *Dabo vos in opprobrium sempiternum, & in ignominiam æternam, quæ nunquam oblivione delebitur.*

Addiscamus ergo hodie, sed cognitione quadam, practicâ, quòd nullibi inveniatur verus honor nisi in statu filiorum Dei; quòd nulla existimatio melius sit fundata, quàm ea, quæ stabilita est supra judicium Dei: nec solidæ in hoc mundo resplendeat gloriæ fulgor, nisi virtutis illustretur radiis, quæ nos deducat ad gloriam æternam. &c.